

Absolwentka Wydziału Anglistyki na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM) – dyplom studiów magisterskich otrzymała w 2004 r., a stopień doktora w 2008 r. Adiunkt w Zakładzie Językoznawstwa Kognitywnego Wydziału Anglistyki UAM. Sekretarz Polskiego Towarzystwa Językoznawstwa Kognitywnego. Członek m.in. Association Française de Linguistique Cognitive i Societas Linguistica Europaea. Zainteresowania naukowe: semantyka kognitywna, badania korpusowe, intersubiektywność, emocje społeczne. W ramach programu SCIEIX prowadziła badania nad antropologicznymi profilami wstydu w języku i kulturze.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.07.2013 – 30.06.2014

PROJEKT:
EMOCOMP – Comparing self-evaluative emotions across languages and language varieties

Uniwersytet im.
Adama Mickiewicza
w Poznaniu

PL

CH

Université de
Neuchâtel

Jaki był cel Pani projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Projekt poświęcony był korpusowo-ilościowej analizie pojęcia wstydu w kontekście trzech odmiennych kultur, tj. brytyjskiej, amerykańskiej oraz polskiej. Było to badanie porównawcze oparte na danych korpusowych z wykorzystaniem metod statystycznych – jednym z celów była identyfikacja społecznie i kulturowo uwarunkowanych tendencji w użyciu języka w obrębie podlegającym badaniu. Wstyd należy do emocji społecznych, które są głęboko zakorzenione w systemie norm właściwych dla danej społeczności, stąd należy się spodziewać, że sposób rozumienia, doświadczania i opisywania wstydu będzie odmienny w różnych językach.

Jakie były rezultaty projektu?

Przede wszystkim udało mi się osiągnąć założone cele. Wykorzystując zaawansowane metody multiwariacyjne, faktycznie wyłoniłam trzy profile dla pojęcia wstydu typowe dla badanych przeze mnie grup językowych. Bardziej konkretne efekty mojej pracy to kilka prezentacji na międzynarodowych konferencjach,

kilka publikacji zarówno w cenionych czasopismach, jak i w zbiorach, sesja tematyczna zorganizowana we współpracy z mentorem ze Szwajcarii, prof. Martinem Hilpertem, oraz mentorem z Polski, prof. Małgorzatą Fabiszak, na międzynarodowej konferencji *Societas Linguistica Europea* i wreszcie wspólny artykuł oraz wspólnie redagowany tom w jednym z najlepszych czasopism w mojej dziedzinie. Ponadto, podczas pobytu w Szwajcarii zostałam zaproszona do Genewy, do Szwajcarskiego Narodowego Centrum Badań nad Emocjami, gdzie miałam okazję zaprezentować swoje badania.

Jak stypendium wpłynęło na Pani życie zawodowe i prywatne?

Szwajcaria stwarza znakomite warunki pracy. Miałam właściwie własne biuro do dyspozycji, co ułatwia pracę naukową. Istotne były też znaczne środki przeznaczone na finansowanie wyjazdów konferencyjnych. Wspaniałą okazją była również możliwość współpracy z prof. Martinem Hilpertem, wysoko cenionym specjalistą z zakresu językoznawstwa korpusowego. Rozwijający zawodowo był kontakt z innym środowiskiem pracy, inną mentalnością, inną kulturą. Nie bez znaczenia są też kwestie językowe: pobyt w Szwajcarii podniósł znacząco mój poziom znajomości języka francuskiego. Wreszcie wartością dodaną udziału w stypendium jest to, że zdobyłam nowe umiejętności metodologiczne i znalazłam nowe zakresy badań. A jeśli chodzi o życie osobiste: Szwajcaria jest wyjątkowo pięknym krajem, w pamięć zapadły mi miasteczka usytuowane nad malowniczymi jeziorami otoczonymi stromymi zboczami gór. Te zakątki odkryłam właśnie dzięki stypendium. Poza tym poznałam wiele wspaniałych osób. Mój mentor w Szwajcarii i jego rodzina byli niezwykle pomocni i życzliwi, podobnie koleżanki i koledzy, z którymi pracowałam na uczelni. Dobrym przykładem takiej przyjaznej atmosfery jest pożegnalne przyjęcie, które dla mnie zorganizowali.

Gdyby nie stypendium...

... nie poznałabym wielu wspaniałych ludzi, nie odkryłabym wielu przepięknych miejsc, nie zorganizowałabym sesji tematycznej z moimi mentorami, a co za tym idzie, nie redagowałabym z nimi tomu i nie mielibyśmy wspólnie napisanego artykułu.